

САВИЦЬКИЙ Роман Іванович (11. 03. 1907, м. Сокаль, нині Шептицького р-ну Львівської обл. — 12. 01. 1960, м. Філадельфія, шт. Пенсильванія, США) — піаніст, педагог, музично-громадський діяч. Чоловік [Іванни](#), батько [Романа Савицьких](#). Доцент (1940). Закінчив Вищий музичний інститут (Львів, 1927; кл. [В. Барвінського](#)) та «Школу вищої майстерності» (аспірантуру) при Празькій консерваторії (1932; кл. [В. Курца](#)). Відтоді викладав фортепіано у Вищому музичному інституті, водночас працював у його філіях у містах Стрий і Самбір (обидва — нині Львівська обл.); 1934—39 — секретар Спілки українських професійних музикантів, член редколегії місячника «Українська музика»; 1939—41 — доцент та декан фортепіанного відділу Консерваторії; 1941—44 — музичний керівник місцевого радіо (усі — Львів). 1945—49 — організатор-керівник музичних шкіл на еміграції (Німеччина). Від 1949 мешкав у Філадельфії, працював викладачем 3-х музичних шкіл; 1952—59 — співзасновник, перший директор та викладач Українського музичного інституту Америки у Нью-Йорку (об'єднав філії у 23-х містах США). Серед учнів — [В. Балей](#), [І.-Б. Весоловський](#), [М. Загайкевич](#), [І. Задорожний](#), [О. Криштальський](#), [Л.](#)

[Крушельницький](#), [Ю. Олійник](#), [Ю. Осінчук](#). Концертував як піаніст-віртуоз та ансамбліст в Україні, Польщі, Чехословаччині, Німеччині, США, виступав на радіо Львова, Києва, Праги, Філадельфії; як соліст брав участь у концертах разом із диригентами [М. Колессою](#), [Л. Туркевичем](#), [Б. П'юрком](#). Був музикантом академічного спрямування, схильним до точного, ясного, активного ритмічного виконання. У репертуарі — твори Л. ван Бетговена, Ф. Шопена, Ф. Ліста, М. Мусоргського, П. Чайковського, В. Новака. Активно популяризував музику українських композиторів М. Лисенка, Л. Ревуцького, В. Косенка, З. Лиська, Р. Сімовича, був першим виконавцем деяких творів М. Колесси, Н. Нижанківського, В. Барвінського. Автор фортепіанних п'єс для молоді, низки статей, рецензій, методичного посібника «Основні засади фортепіанної педагогіки» (Л., 1994; Т., 2000). Здійснив низку звукозаписів.

Основні праці

«Ноктюрн» Лисенка на сцені у Львові // Назустріч. 1937. № 5; Хроніка: українські концерти у Відні // Українська музика. 1938. № 3; «Українська рапсодія» В. Барвінського // Там само. № 5; Ювілейний концерт О. Олесея у Празі // Діло. 1943, 20 груд.; Співак і композитори // Свобода. 1953, листоп.; Сокіл Марія // Наша мета. 1957. № 7.

Рекомендована література

1. Людкевич С. Фортеп'яновий концерт Р. Савицького // Діло. 1932, 6 жовт.; Лисько З. Р. Савицький // Християн. голос. 1960, 6 берез.; Савицький Р. (молодший) Р. Савицький піаніст в оцінці критики // Вісті (США). 1970. № 4
2. Витвицький В. Музичними шляхами: Спогади. Мюнхен, 1989
3. Кашкадамова Н. Роман Савицький піаніст і педагог // Музика. 1991, № 4
4. Воробкало Д. Віртуоз чорно-білих клавiш // Збруч. 2017, 12 берез.

[Н. Б. Кашкадамова](#)

Бібліографічний опис:

Савицький Роман Іванович / Н. Б. Кашкадамова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-892770>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).